ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

КРИТИКА ЧИ НІКЧЕМНЕ ВЕРЗІННЯ.

Кілька тиждів тому назад, як в "У.Р.В." в числі 84. з 16 липня 1929 р. була поміщена допис, Р. Борк п. н.: "Так не збудуємо організації".

Дописувач намагається в свойому дописові критикувати голову, який дня 15. червня провадив членськими зборами в Укр. Роб. Домі в Іст Винд'сор, коли то нас відвідав тов. Стокалюк, організатор ТУРФ-Дім і Р.З.Т.

Вичитав те, чого не було на оголошенню.

Згаданий-критик аргументує тим, що ніби то він вичитав в місцевім оголошенню, що 15. червня 1929 р. в У.Р.Д. в Іст Виндсор, відбудеться "віче", на котрім буде промовляти тов. Стокалюк. Дальше дописувач каже, що він постановив не опустити цього "інтересного віча". "В точно означений час, я вже був в У.Р.Д. Гурток робітників і робітниць стояв на дворі. Вкінці вийшов один з товаришів і попросив заходити до середини. Хтось з товаришів запитав, чи можна нечленам послухати "віча", а одержавши потакуючу відповідь, всі зайшли до середини".

Далріще Борк щось собі бормоче, що нічас промови т. Стокалюка, голова "віча" і секретар шепотіли між собою так голосно, що т. організатор був приневолений застановити свою промову.

Тоді голова рішив, що для нечленів нема місця на "вічу" і вислав всіх неорганізованих за двері, на вулицю. "Я розумію, каже Борк, — що організатор їде на те, щоби вербувати нових членів до наших організацій, та зміцнити їх нашими силами... Таке поведення голови є нетактичне".

Членські збори, а не масове віче.

Кожний читач "У.Р.В.", що читав той допис, готов подумати, що поведення голови на вічу було дійсно нетактичне. Але так воно не було, як це Борк пише. Є це ціле та ціле аргументи дописувача, є це тільки лакидза товариша, що проводив тоді зборами.

Мабуть, що в Борковій голові членські збори перетворилися на масове віче. Погано, що критик береться критикувати, а оголошення не вміє прочитати.

Як воно в дійсности було.

Кілька днів перед приїздом т. Стокалюка до Бордер Сиїтс, від заряду наших братніх організацій, відбули спільне засідання, на котрому рішено, що і коли товариш Стокалюк має промовляти. Між іншим було вирішено, що тов. Стокалюк має промовляти в суботу 15 червня в 8. год. вечером, на загальних членських зборах всіх наших братніх організацій, в У.Р.Д. в Іст Виндсор.

Отже неправдою є, що 15. червня в 8. год. вечером відбулось віче, якого голова вигнав неорганізованих за двері, але були це членські збори всіх наших братніх організацій.

Також неправдою є, що голова і секретар шепотіли між собою так голосно, що промовець був приневолений застановити свою промову.

Голова виконував рішення зборів.

Голова зборів зауважив, що в салі увійшов незнаний йому робітник і він попитав секретаря, чи цей робітник є членом нашої організації. Секретар відповів що ні, до того додав, що зарядженням, що на цих зборах повинні бути присутні, тільки члени наших організацій. Тоді голова зборів звернувся формально до промовця і перервав йому промову, щоби пояснити нове прибулому робітникові, що цей мітинґ скликаний тільки для членів наших організацій та про сіли його, щоб він прийшов в неділю вечером на концерт, у вівторок на масове віче, на якім буде промовляти т. Стокалюк. Отже голова не вигнав чи виганяти неорганізованих за двері чи ні, як це каже Борк. Голова виконував постанови організації, та виконував рішення зарядів.

Дописувач повинен про це знати, що в членських зборах не можуть бути присутні нечлени, а якщо він цих постанов не знає, — то в нього щось не все в порядку.

До кого і чого їде організатор.

Дописувач розуміє що організатор приїздив не до організованих, а тільки вербувати нових членів. Коли так, то він погано розуміє. Власне, що організатор приїздив до організованих членів і був наладжений один вечір тільки для членів. Неорганізовані про це знали, бо, окрім двох, не прийшли в суботу 15. червня коли відбувалися збори членів, а прийшли в неділю на концерт-мітинґ і вписалися до Р.З.Т. Погано що "організований" дописувач не вміє прочитати оголошення.

Критикувати лекше, як робити.

Критикувати, та знати як, а не вовати брехнею, як це робить дописувач. Хай критик не ганьбить "фактів" десь з повітря. Що з цими далеко не зайде. Розуміння треба набути в організації, в читанні літератури і преси.

Нам не тільки треба організуватися, але треба й освідомлятися, треба учитися, щоби розуміти значіння і потребу організації, а не стояти гнилою колодою на дорозі її розвитку.

Чому Ц.В.К. ТУРФДім висилає організатора?

Наша організація не тільки збає про те, щоби вербувати нових членів до організації, але збає й про те, щоби члени наших організацій були свідомі своїх клясових інтересів. Для того Ц.В.К. ТУРФДім і Р.З.Т. висилали організатора, щоби провірити працю по відділах наших організацій щоби активізувати і дисциплінувати наше членство для добра і розвитку наших організацій.

Є про що писати, тільки треба охоти.

Коли критик так дуже зацікавлений організацією і неорганізованими, то чому він хоч словом не згадає про той концерт-мітинґ, що відбувся 16. червня в У.Р.Д. на котрому промовляв т. Стокалюк і саля У.Р.Д. була переповнена українськими робітниками і робітницями? Чому критик не напише хоч щобудь про цілість та активність членів в нашій організації? Може скажуть, що нема про що писати? Про що писати, але треба вміти, треба писати правду, а не брехню. Як би члени наших організацій ловили розуміння, десь з повітря, то були б такими активними в організації, як до речі і наш У.Р.Д. в Іст Виндсор, був би вже давно опинився в руках вірителів.

Моя товариська порада.

Я радив би дописувачеві, щоб він в майбутньому, коли схоче когось критикувати, чи писати про якусь справу, перше — всего добре провірив все, а потім писав.

Народна пословиця каже: "Не лізь в воду, як не знаєш броду"! А я знову кажу: "Не берися критикувати, як не вмієш!"

В. Гадзос.

Іст Виндсор, Онт.

ЯК ЦЕ КРІЗЬ "ЧЕРВОНІ ОКУЛЯРИ".

Вже від довшого часу беру живу участь в драмсвітгуртку; багато нагчився, багато речучу прилянувся. Бо-ж нагода працювати в організації є, хіба — не хочеш. Майже три рази в тиждень проби представлення, а то й сама постановка представлення, проби співу — два рази в тиждень. Крім того в стіні Укр. Роб. Школи підготовляється танок, щоби при нагоді першу, національну концертової програми своєю музичною майстерністю. Концерти, а властиво концерт-мітинґи, відбуваються в нас кожної неділі. Як бачите, праці в нас — кипить.

Членство драмсвітгуртка й дітвора музшколи досить гарно працюють для організації. Здавалося б, що все гаразд, все в як найкращому порядку. Ніби так воно і є. Але...

Оце тільки капосне "але".

Тоді мені з цим "але" погодитися, бо воно є причиною всякого недорозгого прояву в організації.

Деякі члени драмсвітгуртка й дітвора музшколи дістали погану звичку. За свою "щиру працю" для організації, хотять дещо від організації. Хочуть багато... Не вірите, ще послухайте! Шість тикетів тижнево на стрітікару, себ-то на проби співу, представлення й концерти. А ніщо дає представлень, чи концертів, обовязково хоч два кінки "папу" за сцену; мовляв, горло пересохло і не можна взяти високої позиції. Окрім цего ще бажа чеколаду щоби голос "солодше" й сцени лучав. От і все... Хіба ж то багато!?... Ніби робітнича організація не може дати? Та-ж то контуе лише 88.50 тиждень. Між працюємо з "ідеї", зі "щирости".

Отак, як бачите, діється в нас.

Ану, хай би секретар не дав тикетів на стрітікару, або голова папу й чеколяди за сцену?! Тоді — хай оба собі співають й грають! А ми не підемо й дітей не пустимо. Хай організація тоді нас просить. А спитай, не знаєш, товаришу, чи товаришко, хто таке організація? Нема відповіди. Тоді так і бачиш ту щирість, ідею і розуміння. Словом, погану конституцію приняли та й годі. А час вже змінити на кращу. Десятиріччя існування нашої організації минуло.

Член драмсвітгуртка.

Західня Канада.

ФОРМАН ПОВИНЕН БУТИ ЛЮДИНОЮ.

Я був одним з тих многотисячних, яких завдяки фашистському урядові Польщі, мусів покидати свою фамілію в Галичині і їхати далеко за море, до Канади.

І як було мені не їхати, коли в старім краю польська влада не дає дихати бідному населенню, а тут агенти змалювали Канаду такими рожевими красками, що годі було опертися покусі.

Отже й приїхав я до Канади в 1927 році. Вже в перших днях свого побуту в цій країні я пізнав, що канадійські капіталістичним не ріжняться від польських капіталістів в Галичині. Вміють вони визискувати робітника так, що в деяких випадках польські капіталісти можуть їм завидувати і від них вчитися.

Довелось мені працювати на фармах, в лісах, шахтах і на залізних дорогах. Всюди шукав муки на руки і всюди продавався, щоб заробити на життя.

Минулого року став я до роботи на сільпарській залізній дорозі в Бінфейт, Саск. Форманом був український греко-католицький патріот, людина темна, як 12. година ночі, підписатися не вміє. Але зайдіть з ним в розмову, а ще тоді, коли він потягне з батлі, то побачите скільки там мудрощів напхалося до його голови.

Час від часу скликає він якісь збори, переводить якісь вибори, а "большевиків" так любить, що живцем, несолених зоїв би їх.

Поробив я в нього один місяць, як одного дня став він агітувати мене, щоб я вписався в члени їхнього товариства. Я відповів йому, що не годжуся з організацією, яка служить буржуазній клясі і є їй сліпим найнитом. Для мене, як робітника, може бути місце лише в правдивій робітничій організації. Я бачив до його догів патріотичний провід в Галичині в часах горожанської війни і цього мені було досить, щоб раз на завжди позбутися патріотичних шикунів.

Мої слова принесли мені неаби-яку втіху. Я втратив ласку католицького формана-фенатика і остався без роботи.

Цього року стався я до роботи на Канадійській залізній дорозі. Форманом є теж українець, однак людина, яка не питає чим ти є, будь собі чим хочеш, це не його діло. Його діло є пильнувати роботи. В такого формана можна ще якось прожити.

Але недалеко відси, бо всего лише 6 миль, є друга секція, де бі робітники, з форманом включно, є українцями. Деякі з цих робітників, але головно форман, є підщипнуть буржуазною підшиковою. Цей форман є всего 5 літ в Канаді і за цей короткий час він так навчився гнати робітниками та виснажувати їх на здоровля, що багато з них покидає роботу і йде шукати іншої. Він каже робітникам, що вони повинні пантрувати один другого, щоб робота була зроблена. Цікавий я знати чому цей форман не скаже робітникам, що ми можемо пантрувати один другого, щоб капіталісти нас не визискували?

Минулого року працювало на його секції пять робітників, а цього року працює лише чотири робітники і скінчили роботу далеко скорше, як минулого року, бо пантрували один другого. Такі форманці наганяють робітниками і причиняються до безробіття, бо коли компанія побачить, що вони поженуть робітниками як собаками і зроблять свою роботу при помочі чотирох робітників, то по що їй наймати ще пятого? Це лишні видатки.

Та одне мене дивує, а це те, що вище згаданий форман хвалиться, що є читачем робітничої газети. Коли це правда, то видно, що він читає її з зажмуреними очима, бо робітнича газета вчить поступати з робітниками ріжнодинакше, як це робить згаданий форман.

Треба належати до робітничої організації, приходити на збори і брати активну участь в боротьбі робітників за кращі умови праці. А не читати робітничу газету і бути рівночасно панським наганичем, це вже не по робітничому. Можна бути й форманом, але при тім треба бути і людиною.

Бінфейт, Саск. *Робітник.*

НЕ ВІДКАЖІМ ІМ ПОМОЧІ.

В 77 ч. "У.Р.В." прочитав я допис, в якому говориться, щоб не жертвувати ні одного цента там, де рядятьundрії і попи.

Згаданий допис краще мене дуже потрясмо і після моєї думки, товариш дописувач помилився, коли думає, що всі читачі в старім краю є під контролею undрії і попів.

Коли відносячи дане до своїх країнів в Канаді або Злучених Державах за матеріяльною допомогою на будову селянсько-робітничих домів, то це не значить, що провід в цім домі будуть мати undрії або попи. Вони будують дім на те, щоб мали де зійтися, та спільно обговорить свої декучі справи і при помочі отих домів боротися проти всіх тих, які не дають їм змоги боротися за краще майбутнє, отже тим самим і проти undрії та попів.

Коли після твердження товариша дописувача всі Рідні Школи, кооперативи та Просвіти є замотані тими undро-попівськими сітями, то після моєї думки не треба їх лишати в цих сітях, але треба зробити так, щоб увільнити їх з під контролі undрії та попів. А чи увільнимо ми їх таким способом, коли відмовимо їм своїх жертв на будову селянсько-робітничих домів? Я думаю, що ні. Ми лишимо їх на далі в тих сітях на ласку тих павуків, що досі пили з них кров.

Після моєї думки ми повинні подати поміччу руку нашим братам в Галичині, бо хоч в них зараз можуть бути деякі помилки, то треба вірити, що в короткім час наші брати вийдуть на правильний шлях і позбудуться непрощених опікунів, своїх і чужих.

Василь Татаїн.

Порт Рентрю, Онт.

СПЕЦІЯЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ РОБ. ОРГАНІЗАЦІЙ У ВІННІПЕГУ.

Оцим повідомляється всіх членів і членкинь відділів: Р.З.Т., ТУРФДім, Жінсекції і Секції Молоді, що спеціяльні збори відбудуться В ПОНЕДІЛОК, 19. СЕРПНЯ в годині 8-ій вечером в салі Укр. Роб. Дому у Вінніпегу.

На цих зборах буде промовляти організатор тов. І. Стокалюк, який щойно повернув з організаційної обїздки по східній Канаді.

Тому обовязком кожного члена і членкині прийти на ці збори точно на означений час і при вході до салі треба виказатися членською книжечкою.

З ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛУ ТУФДІМ У ВЕНКУВЕР.

Від часу побудовання Укр. Роб. Дому у Венкувер, в нас майже кожної неділі відбуваються вечерами концерти. В половині концертової програми завжди виступає один з товаришів з короткою промовою і закликає присутніх до жертв на сплату довгу Укр. Роб. Дому. Товариші, так місцеві як і поза місцеві, відносяться досить прихильно до наших покликів. Вони розуміють, що венкуверський У.Р.Д., є справою всіх свідомих українських робітників Британи Колумбії.

І коли, ви товаришу, читаєте ці рядки, то спитайте себе, — чи ви вже дали свою лепту на цю робітничу святиню. Якщо так, то вашим обовязком є переконати свого товариша що й виконнем негайно вислати свою жертву, коли хоче належати до організованого робітництва.

Чи мало є таких "ощадних", що працюючи в кожні душать ті центи, де кожна з них капає, а опісля поїдуть з ними до міста, то лиш зашумить за ними. Ощадність! Сірник коштує на четверо, а батлю горілки пють нараз. Знаєте такого робітника, та посчитаєте чи він вже був в Укр. Роб. Домі та чи дав він що на нього, то він відповідає, що не бачив тай не дав, бо він вже "брок". А в разі якого клопоту здибається двох таких робітників тай каже один до другого: — Ти йди до "робучого дому" то може що порадять, або поможуть.

Минулої неділі відбувся в нас концерт-мітинґ, на якому промовляв тов. Войтишин. Товариш бесідник приєднував в своїй промові найбільше уваги У.Р.Д. Школі.

Всі слухали промовця з великими запікавленням.

Одиноку надію покладаємо на тих дітей, що переступили поріг У.Р.Д. Школи, бо ця школа виховає їх так, як цього вимагають інтереси працюючої кляси. Один піп сказав: "Дайте мені дитину до 12-го року життя, а вона остане моєю раз на завжди".

І цей вислів має велике значіння в вихованні робітничих дітей. Лише робітничі школи зможуть їх виховати на чесних та завзятих борців пролетарської кляси. Буржуазні школи деморалізують робітничих дітей і виховують їх так, як цього вимагають інтереси пануючої кляси. Діти виховані в робітничих школах не забудуть ніколи, що вони належать до робітничої кляси. Такі діти не відречуться своїх родичів, бо робітничі школи вчать їх любити своїх родичів і всю пролетарську клясу.

Тому коли робітничі діти є вільні від публичної школи, то родичі повинні подбати, щоб вони замісць бити бомби по вулицях, та деморалізуватися, ходили до У.Р.Д. Школи, а це вийде так їм, як і родичам, на велику користь.

Кінчаючи, тов. Войтишин ще раз взивав родичів, щоб посилали своїх дітей до робітничої школи, і старалися виличити, щоб і другі робітники зацікавилися цею школою.

Опісля слідувала друга частина концертової програми.

М. М.

Венкувер, Б. К.

ПРИХОДІТЬ ДИВИТИСЯ НА ФІЛЬМИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДім отримав три прекрасні фільми з Рад. України п. н. "ТАРАС ТРЯСИЛО", "МИКОЛА ДЖЕРЯ" і "ТАРАС ШЕВЧЕНКО". Фільми будуть показуватися в Західній Канаді в такому порядку:

ВАКАВ, САСК. — В Міській Салі: "Тарас Трясило" — в понеділок, 19. серпня; "Микола Джеря" — у вівторок, 20. серпня. Початок точно в годині 8.30 вечером.

САСКАТУН, САСК. — В Укр. Робітничім Домі: "Тарас Трясило" — в середу, 21. серпня; "Микола Джеря" — в четвер, 22. серпня; "Тарас Шевченко" — в пятницю, 23. серпня. Початок в годині 8.30 вечером.

КАНОРА, САСК. — В Роял Театрі: "Тарас Трясило" — в понеділок, 26. серпня; Микола Джеря" — у вівторок, 27. серпня. Початок в годині 8.30 вечером.

КЕМСЕК, САСК. — В Елайт Театрі: "Тарас Трясило" — в середу, 28. серпня; "Микола Джеря" — в четвер, 29. серпня. Початок в годині 8.30 вечером.

ПОРКТОН, САСК. — В Українськім Народнім Домі на першій Евню: "Тарас Трясило" — в пятницю, 30. серпня; "Микола Джеря" — в суботу, 31. серпня. Початок в годині 8.30 вечером.

В кожній місцевости й кожна фільма показується тільки один раз на вечір, тому приходіть на час і кличте своїх знайомих.

Дальша подорож буде оголошена в слідуючих числах "Українських Робітничих Вістей". Всі ті місцевости, де нема наших відділів, а бажали би бачити в себе ці прекрасні українські фільми, нехай негайно зголошуться до Центрального Виконавчого Комітету ТУРФДім у Вінніпегу, подаючи одночасно, чи є відповідна саля й чи є у ній електрика.

Запевніться, щоб ви мали завжди достатну скількість

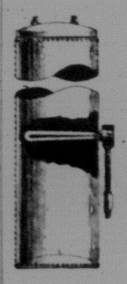

ГАРЯЧОЇ ВОДИ

Купіть собі

ЕЛЄКТРИЧНО ОГРІВАНИЙ КОТЕЛ

Ми дамо дроти і вставимо вам цей котел комплетно

ЛИШЕ ЗА $1.00 НА ЗАДАТОК

Решта на легкі сплати

"Готпойнт" котел (вотер гітер) готівка $20.50

"Ред Сіл" котел (вотер гітер) готівка $19.00

Інсталяція, де її треба, числиться екстра

Winnipeg Hydro

55-59 PRINCESS ST.

Телефон 848 132 848 133